

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjunde avdelningen)

den 6 oktober 2015*

”Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för varor — Åtgärder med motsvarande verkan — Varor som cirkulerar fritt i Tyskland — Varor som måste kontrolleras och godkännas i Rumänien — Intyg om överensstämmelse som utfärdats av en återförsäljare i en annan medlemsstat — Intyg som inte ansetts vara tillfyllest för att varorna ska kunna släppas ut på marknaden — Principen om ömsesidigt godkännande — Delvis avvisning”

I mål C-354/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Tribunalul Cluj (Rumänien) genom beslut av den 18 juni 2014, som inkom till domstolen den 22 juli 2014, i målet

SC Capoda Import-Export SRL

mot

Registrul Auto Român,

Benone-Nicolae Bejan,

meddelar

DOMSTOLEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot (referent) samt domarna J. L. da Cruz Vilaça och C. Lycourgos,

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- SC Capoda Import-Export SRL, genom C. Costăș, avocat,
- Benone-Nicolae Bejan, som företräder sig själv,
- Rumäniens regering, genom R.H. Radu och A. Buzoianu, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: rumänska.

— Europeiska kommissionen, genom L. Nicolae, K. Talabér-Ritz och G. Wilms, samtliga i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 34 FEUF samt av artikel 31.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) (EUT L 263, s. 1) och artikel 1.1 leden t och u i kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 av den 31 juli 2002 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn (EGT L 203, s. 30).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan SC Capoda Import-Export SRL (nedan kallat Capoda), å ena sidan, och Registrul Auto Român (rumänska fordonsregistret, nedan kallat RAR) och Benone-Nicolae Bejan, å andra sidan. Målet rör Capodas försäljning av nya reservdelar för motorfordon.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Direktiv 2007/46

- 3 I skälen 14 och 15 i direktiv 2007/46 anges följande:
  - ”(14) Det främsta målet med lagstiftningen om godkännande av fordon är att se till att nya fordon, komponenter och separata tekniska enheter som släpps ut på marknaden uppfyller höga krav i fråga om säkerhet och miljöskydd. Detta mål bör inte få äventyras av att vissa delar eller viss utrustning monteras efter det att fordonen har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk. Lämpliga åtgärder bör därför vidtas för att garantera att delar eller utrustning som kan monteras på fordon och som avsevärt kan försämra funktionen hos system som är nödvändiga när det gäller säkerhet eller miljöskydd, kontrolleras av en godkännande myndighet innan de saluförs. Dessa åtgärder bör bestå av tekniska föreskrifter om de krav som dessa delar eller utrustningar måste uppfylla.
  - (15) Åtgärderna bör endast gälla ett begränsat antal delar eller utrustningar. ... Vid upprättandet av förteckningen [över dessa delar eller utrustningar] skall kommissionen ... försöka skapa en rimlig balans mellan å ena sidan kraven på att förbättra trafiksäkerheten och miljöskyddet och å andra sidan konsumenternas, tillverkarnas och distributörernas intressen av att konkurrensen på eftermarknaden upprätthålls.”

4 I artikel 1 i samma direktiv föreskrivs följande:

”I detta direktiv fastställs en harmoniserad ram som innefattar de administrativa bestämmelserna och allmänna tekniska kraven för godkännande av alla nya fordon som omfattas av dess tillämpningsområde samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dessa fordon, i syfte att underlätta registrering, försäljning och ibruktagande av fordonen inom gemenskapen.

I detta direktiv fastställs även bestämmelser om försäljning och ibruktagande av delar och utrustning som är avsedda för fordon som godkänts i enlighet med direktivet.

...”

5 Artikel 3 led 26 i direktivet definierar *originaldelar* eller *originalutrustning* som ”delar eller utrustning som tillverkas enligt fordonstillverkarens specifikationer och produktionsstandarder för framställning av delar eller utrustning för montering av fordonet i fråga. Detta innefattar delar eller utrustning som tillverkas på samma produktionslinje som dessa delar eller denna utrustning. Om inte motsatsen bevisas förutsätts det att delar utgör originaldelar om deltillverkaren intygar att delarna är av samma kvalitet som de komponenter som används för monteringen av fordonet och att de har tillverkats enligt fordonstillverkarens specifikationer och produktionsstandarder.”

6 Artikel 31 i direktiv 2007/46 har rubriken ”Försäljning och ibruktagande av delar eller utrustning som kan utgöra en betydande risk för den korrekta funktionen av nödvändiga system”. I denna artikel föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall tillåta försäljning, saluföring eller ibruktagande av delar eller utrustning som kan medföra en betydande risk vad gäller korrekt funktion av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller för dess miljöprestanda endast under förutsättning att delarna eller utrustningen i fråga har godkänts av en godkännandemyndighet i enlighet med punkterna 5–10.

2. Delar eller sådan utrustning som omfattas av godkännandet i punkt 1 skall föras in i förteckningen i bilaga XIII. ...

...

11. Denna artikel skall inte tillämpas på en del eller utrustning innan den förtecknas i bilaga XIII. ...

12. Så länge som ett beslut inte är fattat om huruvida en del eller utrustning skall ingå i den förteckning som avses i punkt 1, får medlemsstaterna behålla sådana nationella bestämmelser om delar eller utrustning som kan utgöra en betydande risk för den korrekta funktionen av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller dess miljöprestanda.

När ett sådant beslut har fattats, skall nationella bestämmelser om de berörda delarna eller utrustningen upphöra att gälla.

...”

Förordning nr 1400/2002

7 I artikel 1 i förordning nr 1400/2002 föreskrivs följande:

”1. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

t) *originalreservdelar*: reservdelar som är av samma kvalitet som de komponenter som används vid monteringen av ett motorfordon och som tillverkas enligt de specifikationer och produktionsnormer som fordonstillverkaren tillhandahåller för tillverkning av komponenter eller reservdelar för motorfordonet i fråga. ... Om inte motsatsen bevisas presumeras det att delar utgör originalreservdelar, om tillverkaren intygar att delarna motsvarar kvaliteten på de komponenter som använts vid monteringen av fordonet i fråga och har tillverkats enligt fordonstillverkarens specifikationer och produktionsnormer. ...

u) *reservdelar av motsvarande kvalitet*: uteslutande reservdelar som tillverkas av ett företag som när som helst kan intyga att delarna i fråga motsvarar kvaliteten på de komponenter som används eller använts vid monteringen av motorfordonen i fråga.

...”

8 I artikel 12.3 i förordning nr 1400/2002 föreskrivs följande:

”Denna förordning skall upphöra att gälla den 31 maj 2010.”

Rumänsk rätt

9 I artikel 1 i regeringsdekret nr 80/2000 om typgodkännande och certifiering av produkter och förbrukningsmaterial som används i vägfordon och om villkoren för utsläppande på marknaden och saluföring av dessa, i dess ändrade lydelse (nedan kallat regeringsdekret nr 80/2000) föreskrivs följande i punkterna 1, 2, 4, 5 och 8:

”1. Nya produkter och förbrukningsmaterial, vilka är avsedda att användas i vägfordon, får släppas ut på marknaden och/eller saluföras endast om de uppfyller villkoren i detta dekret.

2. Nya produkter och förbrukningsmaterial, inbegripet i den kategori som avser trafiksäkerhet, miljöskydd, bränsleprestanda..., får släppas ut på marknaden och/eller saluföras endast om de har typgodkänts eller certifierats, beroende på omständigheterna.

...

4. Typgodkännande av sådana produkter som avses i punkt 2 ska utfärdas av det oberoende företaget [RAR], som är ett specialiserat tekniskt organ som lyder under transport- och infrastrukturministeriet, ..., på grundval av resultaten av de provningar som utförts av RAR eller av de tekniska tjänster som bedömts av RAR.

5. Certifieringen av sådana produkter och förbrukningsmaterial som avses i punkt 2 ska utfärdas av RAR på grundval av resultaten av de provningar som utförts av RAR eller av de tekniska tjänster som bedömts av RAR.

...

8. Punkterna 4 och 5 är inte tillämpliga på

- a) Produkter som typgodkänts av de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter på grundval av Genève-avtalet.
- b) Produkter som typgodkänts eller certifierats av medlemsstaternas behöriga myndigheter enligt Europeiska unionens direktiv/förordningar.
- c) Originalprodukter eller originalreservdelar.
- d) Nya produkter och förbrukningsmaterial som uteslutande framtagits för att användas i tävlingsfordon som inte är avsedda för användning på allmänna vägar. Undantaget gäller inte om de aktuella produkterna och förbrukningsmaterialen kan användas både i tävlingsfordon och i fordon som är avsedda för användning på allmänna vägar.”

10 Artikel 1² i regeringsdekretet har följande lydelse:

”Vid tillämpningen av detta dekret ska nedanstående begrepp och uttryck ha följande betydelse:

1. produkt: ett system, en anordning, en del, en komponent eller en teknisk enhet som används vid tillverkningen av ett fordon, vid utbyte av befintliga sådana delar etcetera på ett fordon eller vid senare montering/användning på ett godkänt fordon. Det kan röra sig om följande:

1.1. *originalprodukt:* produkt som tillverkas enligt fordonstillverkarens tekniska specifikationer och produktionsstandarder för tillverkning av produkter som används för montering av fordonet i fråga. Detta innefattar produkter som tillverkas på samma produktionslinje som de aktuella produkterna. Om inte motsatsen bevisas ska produkterna anses utgöra originalprodukter om tillverkaren av dessa intygar att produkterna är av samma kvalitet som de produkter som används för monteringen av fordonet och att de har tillverkats enligt fordonstillverkarens tekniska specifikationer och produktionsstandarder.

...”

11 I artikel 4.1 i regeringsdekretet föreskrivs följande:

”För utsläppande på marknaden och/eller saluföring krävs att produkterna och förbrukningsmaterialen åtföljs av de handlingar som föreskrivs i gällande regelverk.”

12 I artikel 6 i regeringsdekret nr 80/2000 föreskrivs följande:

”Nedanstående överträdelse medför påföljder enligt följande:

- a) Åsidosättande av bestämmelserna i artikel 1.2 ... medför vite på mellan 1 000 och 5 000 [rumänska] lei [(RON) (ungefär 227–1135 euro)].

...”

13 Kapitel II i bilagan till ministerdekret nr 2135 av den 8 december 2005, utfärdat av ministern med ansvar för transport, byggande och turism, om godkännande av regelverket för typgodkännande och certifiering av produkter och förbrukningsmaterial som används i vägfordon och om villkoren för

utsläppande på marknaden av dessa, har rubriken ”Metoden och villkoren för certifiering eller typgodkännande av produkter som används i vägfordon”. I detta kapitel II återfinns punkt 2.1 som har följande lydelse:

”Produkter som tillverkas i landet eller importeras, vilka omfattas av förteckningen i kapitel V, får släppas ut på marknaden endast om de har certifierats eller typgodkänts av RAR. Ansökan om certifiering eller typgodkännande ska inges av tillverkarna, deras företrädare, importörerna eller återförsäljarna. ...”

- 14 I kapitel V i samma bilaga finns en förteckning över produkter och förbrukningsmaterial som måste ha certifierats eller typgodkänts av RAR innan de släpps ut på marknaden. I förteckningen anges de produkter och förbrukningsmaterial som används i motorfordon rörande vägtrafiksäkerhet, miljöskydd, energieffektivitet och stöldskydd. Kapitel V innehåller en punkt 5.3.1 som avser bränslefilter och en punkt 5.3.2 som avser vattenpumpar.

Bakgrund till det nationella målet samt tolkningsfrågorna

- 15 Capoda är ett bolag med säte i Rumänien. I Rumänien ägnar sig Capoda åt försäljning av varor och reservdelar som används för reparation, underhåll och drift av motorfordon. Dessa varor och reservdelar köper Capoda från bolag i andra medlemsstater.
- 16 Det framgår av beslutet om hänskjutande att RAR, vid en kontroll den 21 juni 2011, konstaterade att Capoda i Rumänien saluförde vattenpumpar och bränslefilter för motorfordon som omfattas av de produktkategorier som rör vägtrafiksäkerhet och miljöskydd, men att dessa varor inte hade godkänts eller typgodkänts enligt nationella bestämmelser. Genom beslut om fastställande av överträdelse och om påföljd ålade RAR därför den 28 juni 2011 Capoda att betala 2 000 rumänska lei (RON) (ungefär 454 euro).
- 17 Capoda gjorde gällande att varorna hade köpts från bolag i Tyskland och att de försetts med intyg om att de utgör originalreservdelar eller reservdelar av motsvarande kvalitet i den mening som avses i artikel 1 i förordning nr 1400/2002, vilka släppts ut på marknaden i andra medlemsstater. Dessa intyg gav även, enligt Capoda, vid handen att varorna tillverkats vid samma produktionsenheter som originalutrustningen samt att de typgodkänts av behöriga myndigheter i de medlemsstater där varorna tillverkats. Mot denna bakgrund ansåg Capoda – med åberopande av principen om ömsesidigt erkännande – att dessa varor inte behövde godkännas eller typgodkännas enligt rumänska bestämmelser.
- 18 Capoda gav in ett överklagande till Judecătoria Cluj-Napoca (domstol i första instans i Cluj-Napoca, Rumänien) med yrkande om att beslutet av den 28 juni 2011 skulle upphävas. Genom dom meddelad år 2012 biföll Judecătoria Cluj-Napoca överklagandet. Judecătoria Cluj-Napoca slog därvid fast att trots att de aktuella delarna är hänförliga till de produktkategorier som enligt rumänska bestämmelser ska godkännas eller typgodkännas, så kan de, enligt definitionen av ”originalreservdelar” och ”reservdelar av motsvarande kvalitet” i artikel 1.1 leden t och u i förordning nr 1400/2002, anses likställda med originalprodukter i den mening som avses i artikel 1² punkt 1.1 i regeringsdekret nr 80/2000. Judecătoria Cluj-Napoca fann således att dessa varor inte behövde genomgå något förfarande för godkännande eller typgodkännande i enlighet med artikel 1.8 i nämnda regeringsdekret.
- 19 RAR och den tjänsteman som upprättat beslutet av den 28 juni 2011, Benone-Nicolae Bejan, överklagade denna dom till Tribunalul Cluj. Tribunalul Cluj ändrade den överklagade domen och fastställde beslutet. Som skäl härför angavs att de dokument som Capoda hade åberopat varken styrkte att de aktuella delarna hade typgodkänts av RAR eller styrkte att de var av ursprungs kvalitet, eftersom det var fråga om dokument som upprättats av återförsäljare och inte av tillverkarna.

- 20 Capoda överklagade denna dom den 26 oktober 2013 till Tribunalul Cluj (appellationsdomstol i Cluj). Capoda gjorde särskilt gällande att det skulle strida mot principen om fri rörlighet för varor om de aktuella delarna måste bli föremål för ett förfarande för godkännande eller typgodkännande.
- 21 Mot denna bakgrund beslutade Tribunalul Cluj att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:
- ”1) Kan unionsrätten – särskilt artikel 34 FEUF, artikel 31.1 i [direktiv 2007/46] och artikel 1 [punkt 1] leden t och u i [förordning nr 1400/2002] – tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som föreskrivs i artikel 1.2 i regeringsdekret nr 80/2000, på grund av att det därigenom införs en åtgärd med verkan motsvarande en kvantitativ importrestriktion, eftersom det enligt denna lagstiftning krävs för fri rörlighet (försäljning, distribution) för nya produkter och förbrukningsmaterial, inbegripet i den kategori som avser trafiksäkerhet, miljöskydd, energieffektivitet och stöldskydd för vägfordon, antingen att säljaren/distributören/näringsidkaren inger ett typgodkännandeintyg eller ett intyg för utsläppande på marknaden och/eller saluföring som utfärdats av tillverkaren, eller, om säljaren/distributören/näringsidkaren inte erhållit något sådant intyg eller inte innehade detta, att förfarandet för typgodkännande av de aktuella produkterna genomförs vid [RAR] och att ett typgodkännandeintyg för utsläppande på marknaden och/eller saluföring utfärdat av RAR erhålls, med beaktande av att även om säljaren/distributören/näringsidkaren innehar ett intyg om överensstämmelse för utsläppande på marknaden och/eller saluföring av delar som tillhandahållits av distributören i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, vilken fritt distribuerar dessa delar i nämnda medlemsstat, räcker inte nämnda intyg för att tillåta fri rörlighet/försäljning/distribution av de aktuella varorna?
- 2) Kan unionsrätten – särskilt artikel 34 FEUF, vilken avser begreppet ’åtgärder med verkan motsvarande en kvantitativ restriktion’, artikel 31.1 i direktiv 2007/46/EG och artikel 1 [punkt 1] leden t och u i [förordning nr 1400/2002] – tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att det för att tillåta fri saluföring av nya produkter och förbrukningsmaterial, inbegripet i den kategori som avser trafiksäkerhet, miljöskydd, energieffektivitet och stöldskydd för vägfordon, inte räcker med ett intyg om överensstämmelse för utsläppande på marknaden och/eller saluföring som tillhandahållits av distributören i en annan medlemsstat avseende nya produkter och förbrukningsmaterial, inbegripet i den kategori som avser trafiksäkerhet, miljöskydd, energieffektivitet och stöldskydd för vägfordon, med beaktande av att nämnda distributör i en annan medlemsstat fritt distribuerar dessa delar i nämnda medlemsstat, varvid de aktuella delarna enligt nämnda intyg får saluföras i Europeiska unionen?”

Huruvida tolkningsfrågorna kan tas upp till sakprövning

- 22 Den rumänska regeringen har yrkat att EU-domstolen ska avvisa tolkningsfrågorna i den del de avser tolkningen av artikel 34 FEUF och artikel 1.1 leden t och u i förordning nr 1400/2002. Den rumänska regeringen anser att direktiv 2007/46 innebär en fullständig harmonisering av det område som direktivet avser, vilket innebär att det inte längre är möjligt att åberopa primärrätten. Vidare anser den rumänska regeringen att förordning nr 1400/2002 inte längre var i kraft då RAR genomförde sin kontroll, samt att de nya unionsbestämmelserna inte längre innehåller de definitioner som den hänskjutande domstolen vill att EU-domstolen tolkar.
- 23 EU-domstolen gör i denna del följande bedömning. Det framgår av fast rättspraxis att det förfarande som har införts genom artikel 267 FEUF utgör ett medel för samarbete mellan EU-domstolen och de nationella domstolarna, genom vilket EU-domstolen tillhandahåller de nationella domstolarna de uppgifter om unionsrättens tolkning som de behöver för att kunna avgöra anhängiga tvister (se, bland annat, dom Klarenberg, C-466/07, EU:C:2009:85, punkt 25).

- 24 Inom ramen för detta samarbete ankommer det uteslutande på den nationella domstolen, vid vilken målet anhängiggjorts och vilken har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till EU-domstolen. Följaktligen är EU-domstolen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som ställts av den nationella domstolen avser tolkningen av unionsrätten (se, bland annat, dom Klarenberg, C-466/07, EU:C:2009:85, punkt 26).
- 25 Nationella domstolars frågor om tolkningen av unionsrätten presumeras vara relevanta. Dessa frågor ställs mot bakgrund av den beskrivning av omständigheterna i målet och tillämplig lagstiftning som den nationella domstolen på eget ansvar har lämnat och vars riktighet det inte ankommer på EU-domstolen att pröva. En begäran från en nationell domstol kan därför bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågorna är hypotetiska eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se, bland annat, dom Klarenberg, C-466/07, EU:C:2009:85, punkt 27).
- 26 I förevarande mål kan det inte med framgång hävdas att det är uppenbart att artikel 34 FEUF inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet. Frågan huruvida det saknas anledning att tolka artikel 34 FEUF eftersom direktiv 2007/46 utgör en fullständig harmonisering, kan för övrigt inte anses vara något skäl för att avvisa tolkningsfrågorna i den delen; istället ska denna fråga omfattas av prövningen av hur tolkningsfrågorna ska besvaras. EU-domstolen ogillar därför den rumänska regeringens yrkande om att tolkningsfrågorna ska avvisas i den del de avser artikel 34 FEUF.
- 27 Däremot konstaterar EU-domstolen att förordning nr 1400/2002, enligt artikel 12 däri, upphörde att gälla den 31 maj 2010. Mot bakgrund av att det aktuella beslutet antogs den 28 juni 2011, är förordning nr 1400/2002 således inte tillämplig i det nationella målet. Vidare kan det konstateras att de i artikel 1.1 leden t och u i förordning nr 1400/2002 angivna definitionerna av originalreservdelar eller reservdelar av motsvarande kvalitet endast kan användas med avseende på förordningen, samt att denna förordning endast avser tillämpningen av före detta artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn.
- 28 Tolkningsfrågorna, i den del de avser förordning nr 1400/2002, kan således inte tas upp till sakprövning.
- 29 Den rumänska regeringen har även anfört att bestämmelserna i artikel 31.1 i direktiv 2007/46 är klara och tydliga, och att det därför inte skäligen kan anses finnas något utrymme för tvivel som skulle kunna motivera tolkningsfrågorna. EU-domstolen finner emellertid att ett sådant argument inte kan anses utgöra skäl för att avvisa en tolkningsfråga, och att den rumänska regeringen därför inte kan vinna framgång med detta argument.
- 30 Mot denna bakgrund finner EU-domstolen att tolkningsfrågorna ska avvisas i den del de avser tolkningen av artikel 1.1 leden t och u i förordning nr 1400/2002.

Prövning av tolkningsfrågorna

- 31 EU-domstolen kommer att göra en gemensam prövning av de båda tolkningsfrågorna. Den hänskjutande domstolen har ställt dessa frågor för att få klarhet i huruvida artikel 34 FEUF och artikel 31.1 i direktiv 2007/46 ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet, som föreskriver att det för försäljning i en medlemsstat av nya reservdelar för fordon – i förevarande fall vattenpumpar och bränslefilter – krävs att de först genomgått ett

förfarande för godkännande eller typgodkännande i den medlemsstaten, med mindre än att det visas, genom ett intyg om godkännande eller typgodkännande, att dessa varor redan varit föremål för ett sådant förfarande i en annan medlemsstat eller att det är fråga om originaldelar eller reservdelar med motsvarande kvalitet i den mening som avses i den nationella lagstiftningen, varvid det dock inte anses vara tillräckligt om det är återförsäljaren som upprättat dokumentet.

- 32 Det framgår av artikel 1 i direktiv 2007/46 att direktivet inte bara fastställer en harmoniserad ram som innefattar de administrativa bestämmelserna och allmänna tekniska kraven för godkännande av alla nya fordon som omfattas av dess tillämpningsområde samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dessa fordon, i syfte att underlätta registrering, försäljning och ibruktagande av fordonen inom unionen, utan även bestämmelser om försäljning och ibruktagande av delar och utrustning som är avsedda för fordon som godkänts i enlighet med direktivet.
- 33 Det framgår av de handlingar som getts in till EU-domstolen att det nationella målet torde avse den andra kategorin av bestämmelser. Det ankommer dock på den hänskjutande domstolen att kontrollera att så verkligen är fallet.
- 34 Det föreskrivs i det avseendet i artikel 31.1 i direktiv 2007/46 att medlemsstaterna ska tillåta försäljning, saluföring eller ibruktagande av delar eller utrustning som kan medföra en betydande risk vad gäller korrekt funktion av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller för dess miljöprestanda endast under förutsättning att delarna eller utrustningen i fråga har godkänts av behörig godkännandemyndighet i enlighet med punkterna 5–10 i artikel 31.
- 35 Såsom framgår av punkterna 2 och 11 i artikel 31 i direktiv 2007/46 ska emellertid delar eller sådan utrustning som omfattas av godkännandet i punkt 1 i artikel 31 föras in i förteckningen i bilaga XIII till direktivet. I likhet med vad som uppgetts av kommissionen konstaterar EU-domstolen emellertid att kommissionen inte upprättat någon sådan förteckning i bilaga XIII.
- 36 I ett sådant fall ska man – såsom den rumänska regeringen och kommissionen har anfört – tillämpa punkt 12 i artikel 31. Däri föreskrivs att så länge som något kommissionsbeslut inte är fattat om huruvida en del eller utrustning ska ingå i förteckningen i bilaga XIII till direktivet, får medlemsstaterna behålla sådana nationella bestämmelser om delar eller utrustning som kan utgöra en betydande risk för den korrekta funktionen av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller dess miljöprestanda. När ett sådant beslut har fattats, ska de nationella bestämmelserna emellertid upphöra att gälla.
- 37 Denna bestämmelse avser således försäljning och ibruktagande av delar eller utrustning som – utöver att de inte återfinns i förteckningen i bilaga XIII till direktiv 2007/46 – kan medföra en betydande risk vad gäller den korrekta funktionen av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller för dess miljöprestanda. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera detta vad gäller de delar som är aktuella i det nationella målet.
- 38 EU-domstolen kommer härefter att pröva huruvida medlemsstatens bestämmelser om försäljning och ibruktagande av dessa delar – som artikel 31.12 i direktivet hänvisar till – är förenliga med unionsrätten, och i synnerhet med artikel 34 FEUF.
- 39 Det framgår av fast rättspraxis att alla åtgärder vidtagna av en medlemsstat som direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt kan hindra handeln inom unionen ska anses utgöra en åtgärd med verkan motsvarande en kvantitativ restriktion i den mening som avses i artikel 34 FEUF (se, bland annat, dom Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, punkt 5, och dom Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, punkt 16).
- 40 Även om några åtgärder inte vidtagits för att harmonisera unionsrätten, ska således de varor som lagligen tillverkats och saluförts i en medlemsstat även kunna saluföras i en annan medlemsstat, utan att behöva bli föremål för ytterligare kontroller. Nationella bestämmelser som föreskriver sådana

kontroller måste motiveras av något av de undantag som räknas upp i artikel 36 FEUF eller av något av de tvingande krav som erkänts i EU-domstolens praxis. I båda fallen ska de nationella bestämmelserna vara ägnade att säkerställa förverkligandet av det eftersträvade målet och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (se dom ATRAL, C-14/02, EU:C:2003:265, punkt 65, och dom kommissionen/Portugal, C-432/03, EU:C:2005:669, punkt 42).

- 41 Det framgår av de handlingar som getts in till EU-domstolen att de aktuella nationella bestämmelserna föreskriver att de aktuella varorna ska underkastas ett förfarande för godkännande eller typgodkännande, vilket kan utgöra en åtgärd med motsvarande verkan. Detta kan utgöra ett hinder i den mening som avses i artikel 34 FEUF, såvida det inte även föreskrivs undantag som innebär att de varor som lagligen tillverkats och saluförts i de andra medlemsstaterna inte behöver bli föremål för detta förfarande.
- 42 Utredningen i målet förefaller emellertid ge vid handen att sådana undantag föreskrivs i artikel 1.8 i regeringsdekret nr 80/2000. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera att så verkligen är fallet.
- 43 Om det visar sig att så inte är fallet, ankommer det på behöriga nationella myndigheter att styrka att detta hinder kan motiveras – med beaktande av de varor som kan beröras – utifrån vägtrafikskydds- och miljöskyddshänsyn, vilka enligt rättspraxis utgör tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en åtgärd med verkan motsvarande en kvantitativ restriktion, samt att detta hinder inte bara är nödvändigt utan även proportionerligt utifrån dessa hänsyn (se, bland annat, dom kommissionen/Belgien, C-150/11, EU:C:2012:539, punkterna 54 och 55).
- 44 Vad gäller frågan huruvida unionsrätten utgör hinder för att sådana dokument som de som Capoda åberopat inte anses vara tillfyllest för att styrka att de här aktuella delarna redan godkänts eller typgodkänts, eller att det är fråga om originaldelar eller reservdelar med motsvarande kvalitet i den mening som avses i nationell rätt, vilka undantas från godkännande- eller typgodkännandeförfarandet vid RAR, konstaterar EU-domstolen följande. I avsaknad av unionsbestämmelser ankommer det på medlemsstaterna att bestämma vilka bevismedel som kan åberopas i detta avseende, med förbehåll för att likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen iakttas.
- 45 Med detta förbehåll, konstaterar EU-domstolen således att unionsrätten inte utgör hinder för att det endast är intyg från tillverkaren, och inte intyg från återförsäljaren, som i princip anses kunna styrka att det är fråga om redan godkända eller typgodkända delar eller originaldelar eller reservdelar med motsvarande kvalitet i den mening som avses i nationell rätt. Det kan för övrigt påpekas att enligt artikel 3 led 26 i direktiv 2007/46 – som innehåller definitionen av vad som i direktivet avses med begreppet *originaldelar* eller *originalutrustning* – förutsätts det, om inte motsatsen bevisas, att delar utgör originaldelar om tillverkaren intygar detta.
- 46 Mot denna bakgrund ska tolkningsfrågorna besvaras på följande sätt. Artikel 34 FEUF och artikel 31.1 och 31.12 i direktiv 2007/46 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet, som föreskriver att det för försäljning i en medlemsstat av nya reservdelar för fordon – i förevarande fall vattenpumpar och bränslefilter – krävs att de först genomgått ett förfarande för godkännande eller typgodkännande i den medlemsstaten, såvida det föreskrivs undantag som innebär att de delar som lagligen tillverkats och saluförts i de andra medlemsstaterna inte behöver bli föremål för detta förfarande, eller – om det inte föreskrivits något sådant undantag – såvida de aktuella delarna kan medföra en betydande risk vad gäller korrekt funktion av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller för dess miljöprestanda och detta förfarande för godkännande eller typgodkännande är strikt nödvändigt och proportionerligt utifrån vägtrafikskydds- eller miljöskyddshänsyn. I avsaknad av unionsbestämmelser är det medlemsstaterna som har att bestämma under vilka villkor som bevis ska åberopas till styrkande av att sådana delar redan godkänts eller typgodkänts eller utgör originaldelar eller delar av motsvarande kvalitet, dock med förbehåll för att likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen iakttas.

Rättegångskostnader

- 47 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjunde avdelningen) följande:

Artikel 34 FEUF och artikel 31.1 och 31.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet, som föreskriver att det för försäljning i en medlemsstat av nya reservdelar för fordon – i förevarande fall vattenpumpar och bränslefilter – krävs att de först genomgått ett förfarande för godkännande eller typgodkännande i den medlemsstaten, såvida det föreskrivs undantag som innebär att de delar som lagligen tillverkats och saluförts i de andra medlemsstaterna inte behöver bli föremål för detta förfarande, eller – om det inte föreskrivits något sådant undantag – såvida de aktuella delarna kan medföra en betydande risk vad gäller korrekt funktion av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller för dess miljöprestanda och detta förfarande för godkännande eller typgodkännande är strikt nödvändigt och proportionerligt utifrån vägtrafikskydds- eller miljöskyddshänsyn.

I avsaknad av unionsbestämmelser är det medlemsstaterna som har att bestämma under vilka villkor som bevis ska åberopas till styrkande av att sådana delar redan godkänts eller typgodkänts eller utgör originaldelar eller delar med motsvarande kvalitet, dock med förbehåll för att likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen iakttas.

Underskrifter